

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Tisztelt Előadók, Kedves Kollegák!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Gazdasági Versenyhivatal, a GVH megalakulásának a 25. évfordulójáról megemlékező konferenciánkon üdvözölhetem Önöket!

Külön köszöntöm Pierre Poret urat, az OECD Pénzügyi és Vállalkozáspolitikai Igazgatóságának igazgatóhelyettesét, Berke Barna urat, az Igazságügyi Minisztérium európai uniós és nemzetközi igazságügyi együttműködésért felelős államtitkárát, az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának és az OECD-nek magas rangú munkatársait, az európai versenyhatóságok jelen lévő elnökeit és magas rangú képviselőit, az Alkotmánybíróság és a magyar bíróságok bíráit, külföldi és hazai egyetemek képviselőit, külföldi és hazai ügyvédi irodák, cégek és érdekképviselők képviselőit, valamint a Gazdasági Versenyhivatal korábbi és jelenlegi vezetőit és munkatársait.

Tudatában vagyok annak, hogy a versenyhatósági szakemberek naptára szakmai programokkal telített. Ezért is szeretném külön kifejezni köszönetemet azon külföldi vendégeinknek, akik elfoglaltságaikkal összeegyeztették ezt az eseményt, eljöttek Budapestre és megtisztelték a konferenciánkat a jelenlétükkel. Őszintén remélem, hogy ez a budapesti látogatásuk emlékezetes lesz számukra.

Hadd szóljak néhány szót a mai nap programjáról. Az évfordulók általában jó lehetőséget nyújtanak arra, hogy megemlékezzünk a múlttól és pozitívan gondolkodjunk a jövőről. A mai programunkban 25 év eseményeit kíséreljük meg áttekinteni. Személyes véleményem szerint, visszanezve, a GVH történetében három fő szakaszt érdemes megkülönböztetni: az első az indulás, ideértve a szabályozási környezet és a GVH mint jogalkalmazó kialakításának a megtervezését és a magyar jogi környezetbe illesztését; a második a Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásának érdekében tett erőfeszítések és az EU-s versenyjogi szabályok alkalmazására való felkészülés szakasza; végül a harmadik, a jogalkalmazás „repülési magasságának” az elérése.

Az első panelban, Vissi Ferenc, a GVH korábbi elnöke és Nagy Márta, korábbi elnökhelyettes valamint jómagam egy rövid beszélgetés keretében idézzük fel a GVH említett három fejlődési szakaszát; egyáltalán hogyan is indult a hivatal, milyen nemzetközi minták vezették a magyar jogalkotókat, amelyeket modellként tudtak annak idején figyelembe venni, hogyan készült föl a GVH az EU-s tagságra és végül arról, hogy milyen kérdéseket vet föl napjaink jogalkalmazása, milyen gondolatok foglalkoztatnak bennünket és milyen elképzeléseink vannak a jövőre vonatkozóan.

A második panelban kiváló vendég előadóink olyan kérdésekben osztják meg velünk az emlékeiket, hogy annak idején, az átmeneti gazdaság körülményei között milyen témák jelentek meg a versenypolitika tekintetében, továbbá megemlékeznek arról is, hogy hogyan gondolkodtak a versenyjog alkalmazása szervezeti hátterének a kialakítása kapcsán, milyen

gondolkodás vezette a törvényalkotókat a versenyjogi rendszerek tervezése és a jogalkalmazó szervek kialakítása során. Talán meglepő, hogy Mundt Elnök úr e szekcióban vállalt szerepet, hiszen Németországban a gazdaság hosszú évtizedek óta a fejlett piacgazdaság elvei szerint működik. Azonban úgy gondoltuk, hogy érdekes lehet arról hallani, hogy milyen tapasztalatokat szereztek a német újraegyesítésből következő sajátos átmeneti helyzetben.

Önök számára bizonyára ismert, hogy a GVH a hagyományos antitröszt és fúziós témák mellett bizonyos fogyasztóvédelmi feladatokat is ellát. Ezzel maximálisan egyetértek, mert véleményem szerint ez egy nagyon fontos gondolatot juttat kifejezésre. Nevezetesen azt, hogy bár a verseny védelme önmagában is komoly érték, annak valódi tartalmát az adja meg, ha végső soron a fogyasztók érzékelik az ebből fakadó előnyöket. Nem véletlen, hogy az elmúlt években egyre több versenyhivatal portfóliójába kerültek fogyasztóvédelmi feladatok. A harmadik panelünkben fontos fogyasztóvédelmi kérdéseket tárgyalunk alapvetően a Tisztességtelen Kereskedelmi Gyakorlatok Irányelv végrehajtásához kapcsolódóan és arról beszélgetünk, hogy ezeknek a hazai szabályoknak az alkalmazása miképpen alakult az elmúlt két évtized során.

A mai konferenciánkat a kartellek elleni föllépés egy szürke zónájának a megvitatásával zárjuk, nevezetesen az adatbázisokhoz kapcsolódó információcsere témakörével. A panel szakértői azokról a kihívásokról beszélnek majd, amelyek az ilyen információcsere rendszerek versenyjogi megítélése során merülnek föl.

Végül, de nem utolsósorban záró beszédében Csiszár Pál, az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának igazgatója vonja le a mai Konferencia tanulságait.

Hölgyeim és Uraim, miközben a GVH megalakulásának a 25. évfordulóját ünnepeljük, hadd hívjam föl a figyelmüket arra, hogy a magyar kartellelles föllépés sokkal korábbi, mint a GVH maga. Valójában már az 1931. évi XX. törvény föllállított egy Kartell Bizottságot és Kartell Bíróságot, amely utóbbi egy a magyar Legfelsőbb Bírósághoz, a Kúriához kapcsolt specializált bíróság volt. Ezt fölismerve a GVH úgy döntött, hogy mélyebben tanulmányozzuk a magyar kartellelles föllépés múltját. Pályázatot írtunk ki és ennek eredményeképpen elismert egyetemi kutató műhelyek folytattak kutatásokat a korai magyar versenyjog szervezeti háttéréről és jogalkalmazási eredményeiről. A GVH a jogelődjéről egy kiadvánnyal emlékezik meg, amely magyar és angol nyelven is megtalálható a konferencia résztvevőinek csomagjában.

Bevezetőként ennyit szerettem volna mondani. Kívánok Önöknek eredményes Konferenciát és izgalmas szakmai vitákat.